

е 1.1480, което означава, че пълнотата на регистрацията на умрелите по възраст е 87.1% ($1/1.1480 \cdot 100$). С този коефициент трябва да се умножи броят на умрелите във всяка възрастова група, с изключение на групата 0-4 години (първите детски възрасти). Този резултат е в противоречие с факта, че България е сред страните, които отдавна имат пълен обхват на регистрацията.

Установената по този начин средна продължителност на предстоящия живот е по-голяма от тази в табл. 2. Абсолютните разлики най-често са в границите 1-1.2 години. В относително изражение преувеличаването е по-малко в по-младите възрасти, а по-голямо - в по-високите възрасти. Най-често то се движи в границите между 1.5 и 5%.

Растежно-изравнителният метод на Брас е подходящ за растящо население. Но населението на България като цяло не е такова - то има отрицателен прираст. Затова методът дава приблизителни резултати (а и поначало той е приблизителен). Това трябва да се има предвид при получените по-нататък резултати.

За построяването на таблиците за доживяване за отделните етноси се разполага само с броя на лицата по петгодишни възрастови интервали към датата на пребояване на населението през 2001 г. Разпределението на умрелите по отделни етноси е направено пропорционално на относителния дял на лицата от съответния етнос в дадената възрастова група. То най-вероятно се различава от действителното разпределение и затова се прилага посоченият метод на Брас.

По отношение на разпределението на броя на умрелите във възрастовата група 0-4 г. са привлечени допълнителни източници и са направени допълнителни предположения.

Първият източник са данните от текущата регистрация на естественото движение на населението по етническа принадлежност, за които беше вече споменато. Детската смъртност (брой на умрелите деца до 1 г. към броя на живородените през същата година) при турския и ромския етнос е най-често 1.5-2 пъти (а в някои години и повече) по-висока от тази при българския етнос.

Вторият източник са данните от пребояването на населението през 1965 г. за броя на живородените и живите към момента на пребояването деца на омъжените, разведените и одовелите жени на възраст 15-54 г. За омъжените жени общо живите деца са били 89.5% от живородените: за българския етнос - 90.5%, за турския - 81.6%, за ромския - 83.1%. За ромския етнос има съмнение за подценяване на действителното съотношение (малък брой на жените, недоживяване на жените с повече деца и др.). Също така трябва да се има предвид, че част от лицата от този етнос са включени към българския и турския етнос, което оказва влияние върху получените показатели.